

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 3C/129/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8611207205
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Bejdová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8611207205.6

Rozhodnutie

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Anna Bejdová, v právnej veci žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpený Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 584, p r o t i žalovaným 1. Y. E., nar. XX.X.XXXX, bytom A., Y. XXX/XX, okres M. nad C., štátny občan SR, 2. M. E., nar. X.X.XXXX, bytom V. XXX/XX, XXX XX B., štátny občan SR, t. č. na neznámom mieste zastúpený opatrovníkom K. E., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XX/XX, XXX XX B., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie a ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpený JUDr. Ambróz Motyka, advokát, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 1 247,40 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Trovy konania žalovaným v 1. a 2. rade zo strany žalobcu n e p r i z n á v a .

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných trovy konania vo výške 292,60 eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaných JUDr. Ambróza Motyku, advokáta, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobu proti žalovaným v 1. a v 2. rade domáhal zaplatenia sumy 1 247,40 eura s príslušenstvom.

Svoj nárok odôvodnil tým, že žalovaní v 1. a v 2. rade dňa 13.12.2004 uzatvorili so žalobcom Zmluvu o splátkovom úvere č. 0620791800 podľa § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, ktorej súčasťou sú
3C/129/2011

- 2 -

Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre poskytovanie Úverov. Na základe uvedenej Zmluvy poskytol žalobca žalovaným v 1. a v 2. rade úver vo výške 2 987,45 eura (90 000 Sk). Žalovaní v 1. a 2. rade sa zaviazali vrátiť poskytnuté prostriedky v pravidelných mesačných splátkach so splatnosťou uvedenou v Zmluve. Jednotlivé splátky boli splatené v zmysle listiny Aktuálny stav úveru, ktoré tvoria prílohy žaloby. Táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému Slovenskej sporiteľne, a.s.. Žalovaní v dobe od uzatvorenia Zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru splatili svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v listine Aktuálny stav úveru. Omeškaním so splácaním jednotlivých mesačných splátok vzniklo žalobcovi podľa bodu 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru

podľa Zmluvy, t.j. splatiť pohľadávku zo Zmluvy. Žalobca toto právo využil, čím sa stal celý úver vrátane príslušenstva predčasne splatným. Žalobca vyzval žalovaných na splatenie dlžnej sumy. Podľa článku I., bod 1 Zmluvy vznikla žalovaným povinnosť platiť za poskytnutý úver žalobcovi úrok v zmysle Zmluvy dohodnutý vo výške 11,80 % ročne. Podľa bodu 6.3 Obchodných podmienok pre poskytovanie Úverov a listiny Úrokových sadzieb platných do 14.7.2009, ak je dlžník v omeškaní so splácaním pohľadávky žalobcu, žalobca je oprávnený požadovať okrem úroku aj úrok z omeškania vo výške 8% ročne. Žalovaní v 1. a v 2. rade ani napriek viacerým výzvam žalobcu a jeho právneho zástupcu do dnešného dňa neuhradili dlžnú sumu.

Dňa 28.11.2011, podľa § 93 ods. 2 O.s.p., vstúpil do konania, na strane žalovaných vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Ľuda Zúbka 2, 841 01 Bratislava - Dúbravka, IČO: 42 176 778.

Následne, keďže pobyt žalovaného v 2. rade M. E., nar. X.X.XXXX, sa súdu nepodarilo zistiť, nakoľko tento podľa oznámenia Mesta Stropkov Mestskej polície sa na adrese trvalého bydliska nezdržuje a je na neznámom mieste, preto súd vo veci ustanovil žalovanému v 2. rade opatrovníka podľa § 29 O.s.p., v osobe jeho matky Kristíny E., nar. XX.X.XXXX.

Právny zástupca žalobcu dňa 4.10.2013 vzniesol námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalovaných, pričom tunajší súd uznesením zo dňa 22.4.2014 pod č. k. 3C/129/2011-19 pripustil aby do konania na strane žalovaných vstúpil vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 1.7.2014.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaných vo svojom vyjadrení zo dňa 23.6.2014 uviedol, že žalobca uzavrel so žalovanými dňa 13.12.2004 Zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytol žalobca žalovaným finančné prostriedky v sume 90 000,- Sk, ktoré sa žalovaní zaviazali splácať formou 63 pravidelných mesačných splátok vo výške 2 000,- Sk. Vedľajší účastník však poukázal na skutočnosť, že poskytnutý úver je potrebné podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch považovať len za bezúročný a bez poplatkov, pretože ročná percentuálna miera nákladov uvedená v Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 13.12.2004 na úrovni 14,30 % je nesprávna. Uvedenie nepravdivej výšky RPMN je klamaním spotrebiteľa na cene úveru, čo predstavuje nekalú obchodnú praktiku (uznesenie Súdneho dvora EÚ vo veci C-76/10 3C/129/2011

- 3 -

Pohotovosť/Korčkovská). V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.12.2013 sp.zn. 6Co/105/2013, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 22.3.2012 sp. zn. 11C/398/2012, podľa ktorého: „V danom prípade pochybnosti vyvoláva aj skutočnosť, že spomínaná obligatórna náležitosť zmluvy je „skrytá“ pod bodom 4 článok zmluvy s názvom „úročenie úveru“, čo by bolo možné vyhodnotiť aj ako nekalú obchodnú praktiku prípadne konanie v rozpore s dobými mravmi, ktoré je neprípustné (§ 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy). Uviedol, že ešte prekvapivejšou je už spomenutá formulácia o dohode ohľadom RPMN a napokon aj skutočnosť, že správna výška RPMN je až o 100 % vyššia ako v zmluve uvedená hodnota. Vzhľadom na takto výrazne nepravdivý údaj o RPMN súd zastáva názor, že je potrebné v tejto časti zmluvy vyhodnotiť tak, akoby údaj o RPMN chýbal, keďže došlo tým k podstatnému oklamaniu spotrebiteľa. Práve údaj o RPMN patrí totiž k najdôležitejším údajom úverovej zmluvy zohľadňujúci všetky náklady na úver vyjadrené v percentuálnych bodoch. Zjednodušuje tým spotrebiteľovi možnosť porovnať obdobné produkty na trhu a vybrať si pre neho ten najvýhodnejší úver. Súd nepovažoval za relevantné zaoberať sa obranou žalobcu o nesprávnom vzorci pre výpočet RPMN zverejnenom NBS. Je totiž zjavné, že právny predchodca žalobcu RPMN vôbec nepočítal, keďže uviedol, že účastníci si dohodli RPMN. Ak by seriózne pristupoval k tomuto údaju, nemohol uviesť hodnotu RPMN nižšiu ako bola úroková sadzba (11,10%), keďže RPMN zohľadňuje všetky náklady na úver, ktorých úrok je len jednou časťou a logicky teda RPMN musí byť vyššie ako je úroková sadzba.“ Zároveň poukázal na skutočnosť, že ak by aj nebol poskytnutý úver považovaný za bezúročný a bezpoplatkový, poplatky za poskytnutie a správu úveru je nevyhnutné považovať za neprijateľné, a to v zmysle nemeckej doktríny „skutočného plnenia“ (Rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe /Oberlandesgericht Karlsruhe/ z 3. mája 2010 č. k. AZ 17 U 192/2010, Rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenburgu /Brandenburgisches Oberlandesgericht/ z 21. júna 2006 č. k. 7 U

17/06 uverejnené na webovom sídle Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách Ministerstva spravodlivosti SR). Zo žaloby a jej príloh vyplýva, že žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 2987,46 eura, zatiaľ čo žalovaní žalobcovi už vrátili 3 645,39 eura, teda o takmer 700 eura viac ako dostali. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu je žaloba v celom rozsahu nedôvodná, preto navrhol žalobu zamietnuť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, žalovanej v 1. rade, opatrovníka žalovaného v 2. rade, právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaných v 1. a 2. rade, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

Súd zistil, že dňa 13.12.2004 uzatvoril žalobca ako veriteľ so žalovanými v 1. a 2. rade ako dlžníkmi Zmluvu o splátkovom úvere č. 0620791800, ktorou sa zaviazal žalovaným poskytnúť dohodnutý úver vo výške 2 987,45 eura (90 000 Sk). Žalovaní sa zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach po 66,39 eura (2 000 Sk) mesačne, splatných vždy k 20. dňu v mesiaci, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá dňa 20.1.2005 a konečná splatnosť úveru bola dňa 20.3.2010. Výška úrokovej sadzby bola 11,80 % ročne. Podľa čl. IV ods. 5 bola uvedená RPMN vo výške 14,30 %. Prílohou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky napísané drobným písomnom. Žalobca listom zo dňa 19.9.2011 oznámil žalovaným v 1. a 2. rade vyhlásenie mimoriadnej splatnosti 3C/129/2011

- 4 -

poskytnutého úveru s tým, že ich vyzval k splateniu pohľadávky vo výške 1 567,57 eura do 5 dní od prevzatia tohto oznámenia, a to dlžnú sumu vyčíslenú ku dňu 31.8.2011.

Z prehľadu o transakciách na úverovom účte č. 060791800 vyplýva, že žalovaným v 1. a 2. rade bol zo strany žalobcu poskytnutý úver vo výške 2 987,45 eura (90 000 Sk), pričom žalovaní v 1. a v 2. rade zaplatili žalobcovi sumu vo výške 3 871,41 eura, čo je zrejme aj podľa vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu z 29.9.2014.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že v celom rozsahu trvá na podanom návrhu, v rámci všetkých písomných podaní, ktoré adresovali súdu. Uviedol, že vo vzťahu k uvedenej nesprávne RPMN sa síce vyjadrili písomne, ale dovoľí si zopakovať stanovisko žalobcu a to v tom zmysle, že RPMN vypočítaná v zmluve o splátkovom úvere v čase uzatvárania tejto zmluvy, bola vypočítaná na základe nesprávneho vzorca z dôvodu, že vtedy platná a účinná platná úprava, vychádzala z nesprávnej transpozície Európskej smernice, ktorá upravovala RPMN a jej výpočet. Teda nemôžu vychádzať z toho, že banka, ako dôveryhodný subjekt pri výpočte RPMN, spôsobom, ktorý v tomto období kedy bola platná a účinná právna norma, ktorá to ustanovovala a hoci nesprávna, aby to bolo na ťarchu žalobcu.

Žalovaná v 1. rade na pojednávaní uviedla, že pokiaľ sa týka danej veci, uzavrela zmluvu so Slovenskou sporiteľňou. Zo začiatku úver splácali pravidelne, pokiaľ neprišla o zamestnanie.

Opatrovník žalovaného v 2. rade na pojednávaní uviedol, že je opatrovníčka žalovaného v 2. rade Štefana Cinu, ktorý je jej syn. Pokiaľ sa týka predmetu sporu, ona ani nevedela, že jej syn a bývalá nevesta zobrali uvedenú pôžičku.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaných na pojednávaní uviedol, že sám žalobca uvádza, že výška RPMN, uvedená v spotrebiteľskej zmluve, od ktorej si odvodzuje svoj nárok je nesprávna. Samotná skutočnosť, že k tejto nesprávnosti došlo v dôsledku nesprávnosti vzorca uvedeného v príslušnom zákone, nemôže byť na ťarchu spotrebiteľov, k tejto skutočnosti poukázal na judikatúru, ktorá už viacnásobne rozhodla, že v konkrétnom prípade Slovenská sporiteľňa, ako bankový subjekt, dlhodobo pôsobiaci v tejto oblasti mal takúto skutočnosť vyhodnotiť a nepristúpiť k nesprávne uvádzaniu výšky RPMN v spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že v plnom rozsahu zotrváva na svojich písomných a ústnych prednesoch v zmysle ktorých navrhuje, aby súd žalobu zamietol, pretože dlh žalovaných zanikol splnením v dôsledku skutočnosti, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. A žalovaní tak zaplatili celú poskytnutú pôžičku. Podporne obrana vedľajšieho účastníka spočíva aj v tom, že v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka vzniesol námietku premlčania jednotlivých splátok, ktoré žalovaní ešte neuhradili. V tejto súvislosti poukázal na

ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého je súd z úradnej povinnosti povinný prihliadať na premlčanie.

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v

3C/129/2011

- 5 -

smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 1, ods.2, ods.3, ods.4 Občianskeho zákonníka v platnom znení spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 5 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, ods.2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z.z. Tento právny predpis v § 2 písm. a) definuje spotrebiteľský úver, ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b/ tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods.1 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

3C/129/2011

- 6 -

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 153 ods.1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalobcom túto charakteristiku spĺňa. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, o ktoré žalobca taktiež opiera svoje nároky, žalovaní ovplyvniť nemohli, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov a navyše sú vyhotovené drobným písmom a bežným spôsobom nečitateľné. Žalobca má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, aby bol žalovaným poskytnutý úver za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom.

3C/129/2011

- 7 -

Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je nepripustné dojednať so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

Právny vzťah účastníkov konania súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka.

Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Neprijateľná zmluvná podmienka je absolútne neplatná s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a to bez ohľadu na iniciatívu spotrebiteľa, pričom zmluva neobsahuje všetky povinné náležitosti. Zmluva neobsahuje správny údaj o výške RPMN ktorý je v zmluve uvedený vo výške 14,30 %, pričom správna výška RPMN podľa internetovej kalkulačky vychádza 15,63 %. Keďže spotrebiteľská zmluva zo dňa 13.12.2004 obsahuje nesprávny údaj o výške RPMN, pričom túto skutočnosť potvrdil aj žalobca, preto súd považuje predmetný úver v zmysle zákona za bezúročný a bez poplatkov.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalovaným v 1. a 2. rade bol zo strany žalobcu poskytnutý úver vo výške 2 987,45 eura (90 000 Sk), pričom žalovaní v 1. a v 2. rade zaplatili žalobcovi sumu vo výške 3 871,41 eura, čo je zrejmé aj podľa vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu z 29.9.2014, pričom z uvedeného vyplýva, že žalovaní žalobcovi úver preplatili o 883,96 eura. Vzhľadom na vyššie uvedené, preto súd návrh žalobcu, ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Keďže žalovaní v 1. a v 2. rade boli úspešní v konaní, preto mali nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, keďže však si žiadne trovy konania neuplatnili, preto súd im trovy konania zo strany žalobcu nepriznal.

Vzhľadom na úspech žalovaných v konaní súd priznal úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných náhradu trov konania vo výške 292,60 eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia z hodnoty 1 247,40 eura, čo predstavuje za jeden úkon právnej služby odmenu 61,41 eura za vykonané úkony - za 3 úkony právnej pomoci prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 23.6.2014, účasť na pojednávaní dňa 25.9.2015, 3 x režijný paušál z toho 1 x á 7,41 eura, 1 x á 8,04 eura, 1 x á 8,39 eura. Cestovné na trase Stropkov - Svidník a späť 15 km x 2 na pojednávanie dňa 25.9.2015 motorovým vozidlom TOYOTA RAV 4 EČ SP-808 AO, sadzba 0,26 eura za km x 30 km, spotreba paliva 7,2 l/100km, cena pohonných hmôt 1,058 eura/l x 0,072 = 0,008 eura + 0,18eura = 3,30 eura, sadzba základnej náhrady 0,26 eura / km x 30 km = 7,80 eura. Náhrada za stratu času na 3C/129/2011

- 8 -

pojednávanie dňa 25.9.2015 na trase Stropkov - Svidník a späť za dve začaté polhodiny 27,96 eura. Keďže zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom DPH, čo súdu preukázal, preto mu súd priznal aj DPH vo výške 20 % z odmeny 243,83 eura v sume 48,77 eura. Takto priznané trovy konania sú v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p. je žalobca povinný zaplatiť trovy konania na účet zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaných JUDr. Ambróza Motyku, advokáta, č. ú.: 0104681744/0900, VS: 1481191.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Svidník do 15 dní odo dňa jeho doručenia, v štyroch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1. O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá

mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Vo Svidníku, dňa 25. septembra 2015

JUDr. Anna Bejdová
samosudkyňa
Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Dana Šepitková